

УДК: 32.001

Попович Я.М.¹, Мальованна А.Є.²

¹ канд. філос. наук, доц. НУ Запорізька політехніка»

² студ. гр. Ю-218 НУ Запорізька політехніка»

ПОЛІТИЧНА ПРОГНОСТИКА ЯК ОДНА ЗІ СКЛАДОВИХ ПОЛІТИЧНОЇ НАУКИ

Незворотна та закономірна зміна нашої держави, в силу сучасних умов та трансформацій змушує розвиватись та вдосконалюватись й апарат державного управління. Проте підвищення політичного управління, його ефективності, не можливе без прогнозування. Необхідність прогностики обумовлена ще й тим, що компоненти політики (політичні відносини, процеси, дії) носять динамічний характер, тобто відрізняються постійної плинністю і мінливістю.

Одним із вагомих питань для сучасного українського суспільства є майбутнє України, яке невизначене і малозрозуміле. Можливість передбачити та вплинути на процес завжди заохочував науковців до прогнозування, політична сфера не є виключенням особливо в сучасній добі.

Прогнозування прогнозування — процес розробки науково обґрунтованого судження про можливий розвиток політичних подій, шляхи і терміни його здійснення [2, с. 623].

Політичним прогнозуванням, як і прогнозуванням взагалі, люди займаються не з "любові до мистецтва", і навіть не стільки для того, щоб перевірити можливості свого інтелекту і "зазирнути" в майбутнє, скільки з практичних потреб оптимального програмування і управління в тій чи іншій сфері суспільного життя.

Існує кілька методів прогнозування політичних подій і процесів: інтуїтивний прогноз, прогнозування на основі аналогії з минулими або існуючими феноменами і моделями, метод моделювання, метод сценаріїв, який використовується для виявлення гіпотетичних альтернативних варіантів розвитку прогнозованого явища або події, метод експертного опитування - обумовлює проведення опитування загальноновизнаних фахівців, що володіють істотним знанням і досвідом в певній сфері діяльності.

Існує думка, що філософія ставить перед собою дві проблеми в контексті прогнозування (футурології): перша - майбутнє не існує як об'єкт, друга - прогнозування як дослідження тенденцій розвитку буття - немає наука. В той же час будь-яка теорія, будь-яка форма суспільної свідомості передбачає роздуми про майбутнє, без надії на майбутнє немає сенсу сьогодення. Адже нічого не заважає нам передбачати і створювати певні програми для усунення можливих криз і проблем країни. До речі, несправедливо було б не пригадати відомий вислів британського державного і політичного діяча, колишнього прем'єра-міністра Великобританії Уїнстона Черчилля. «Політик повинен уміти передбачити, що станеться завтра, через тиждень, через місяць і через рік. А потім пояснити, чому цього не сталося».

Значущість даного вислову незаперечна, оскільки У. Черчилль дуже чітко висловив свою думку про суть політичного прогнозування і його місце в політичній сфері та науки. Наведений афоризм мимоволі сіє в нашій свідомості розуміння того, що прогностика хитка і нестійка для визначення точного стану політичного життя суспільства.

Часто політичні прогнози використовуються для маніпулювання громадською думкою з метою направити хід подій в заданому напрямку. Звертаючись до історії, доречно згадати, що під час виборів Президента Росії в 1996 р. через багато ЗМІ поширювався прогноз, що прихід до влади представника КПРФ Г. Зюганова може викликати неминуче погіршення економічної ситуації і політичні репресії проти інакодумців. Цей прогноз досить серйозно вплинув на електоральну поведінку виборців і в значній мірі обумовив перемогу Б. Єльцина.

Отже, можна зробити висновок, що політична прогностика є невід'ємною частиною політичної науки, яка допомагає розробляти нові

програми для зміцнення та покращення політичного правління державою та є однією з найбільш перспективних галузей, які вивчають проблеми наукового прогнозування в політичній сфері. Водночас, неправильне застосування певних методів, знань, припущень може нашкодити політичній системі та збільшити негативні наслідки в політичному правлінні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Каменецький М.С. Прогнозування зовнішньополітичне // Українська дипломатична енциклопедія: У 2-х т. /Редкол.:Л. В. Губерський (голова) та ін. К.:Знання України, 2004. Т.2. 812с.
2. Політичний словник: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. М.Ф. Головатого та О.В. Антонюка. Київ: МАУП, 2005. 623с.